

WERKVERSLAG

Aan : Monseñor Luis
Van : Esteban Niemira, projectcoördinator
Datum : 23 januari 2017

Betreft: mijn bezoek aan Amazone Kinderen hulpproject **Salud Móvil**

Geachte Monseñor Luis,

Onlangs ben ik op reis geweest om onze Amazone Kinderen hulpprojecten te bezoeken. Het is belangrijk dat we onze donateurs in Nederland hierover informeren. Dan begrijpen zij hopelijk nog beter hoe onmisbaar hun steun is. In dit verslag vertel ik u over mijn ervaringen en indrukken tijdens mijn bezoek aan Salud Móvil.

Over Salud Móvil en de hospitaalboot 'Mi Amigo II'

Zoals u weet, biedt ons programma Salud Móvil gezondheidszorg aan bewoners van afgelegen dorpen en leefgemeenschappen in de jungle, langs de rivieren Beni en Mamoré. De ene maand worden er per jeep dagtochten gemaakt naar min of meer dichtbijgelegen gemeenschappen. Deze tochten duren toch nog twee of drie uur. De volgende maand gaat het team dertig (!) dagen met de boot 'Mi Amigo II' de rivieren op om elke dag een andere gemeenschap te bezoeken. Op de foto ziet u de boot en een deel van de bemanning.

Aan boord zijn artsen en verpleegkundigen die op de boot overnachten. De hospitaalboot neemt ook voorraden en geneesmiddelen mee. Ons team zorgt voor de coördinatie en communicatie zodat alle medewerkers en middelen zo efficiënt mogelijk worden ingezet. Naast basisgezondheidszorg geeft het team ook voorlichting. Onder meer over het voorkomen van ziekten, hulp bij ongelukken, kraamzorg en gezonde voeding. Monseñor, ik heb diep respect voor alle teamleden. Zes keer per jaar laten ze familie en vrienden en hun comfortabele huizen achter om diep in de jungle mensen te helpen. Ze werken keihard, onder zware omstandigheden, voor een heel bescheiden vergoeding.

Dinsdag: Guayaramerín

Ik vertrok 's morgensvroeg van Riberalta naar Guayaramerín. Bij aankomst 's middags, ontmoette ik Gustavo, de schipper van onze hospitaalboot, dokter Maria Luisa Párraga Chavez en Walter von Boeck. Maria leidt het gezondheidsprogramma. Walter assisteert haar en fungeert ook als chauffeur.

Woensdag: Bella Villa

We hebben een arts en twee leerling-verpleegsters opgehaald in Cachuela Esperanza. Daarna reden we verder naar Bella Villa. Dit dorp ligt enorm geïsoleerd in de driehoek Pando, Beni en Brazilië. De enige verbinding met de buitenwereld is hier de kortegolfradio. We bezochten de kliniek waar Maria iedereen voorstelde en uitlegde wat we kwamen doen.

Ik werd voorgesteld als 'financiero', degene die het programma financiert. Namens u, Monseñor Luis, vertelde ik dat we het gezondheidsprogramma voor afgelegen gebieden van harte steunen. Ook legde ik uit dat dit mogelijk is dankzij de vrijgevigheid van onze vrienden in Nederland. Na deze bijeenkomst onderzochten de artsen meer dan twintig mensen. Ongeveer de helft waren kinderen.

Donderdag: 18 de Junio

De volgende dag reden we in twee uur naar de gemeenschap '18 de Junio'. Hier wonen 53 families met ongeveer 200 mensen behoorlijk ver verspreid in de omgeving. Sommige kinderen moeten wel een uur lopen om bij het dorpsschooltje te komen. Op de tweede foto ziet u ons openluchtspreekuur.

De onderwijzer van het schooltje stelde voor om alle kinderen te laten onderzoeken. Alle kinderen kregen een vitaminepreparaat. De meest ondervoede kinderen kregen ook vitamine-olie voor in hun eten. Naast de 20 scholieren onderzocht dokter Maria nog 14 andere mensen. Veel vrouwen hadden een te hoge bloeddruk. Ook werden enkele kleine verwondingen behandeld. De vele gevallen van te hoge bloeddruk zijn waarschijnlijk veroorzaakt door te veel zout. Omdat er geen koeling is, gebruiken de mensen hier zout om vlees langer houdbaar te maken.

Ik schrok want bijna alle kinderen waren zichtbaar ondervoed. Voedsel is hier niet alleen schaars, het is ook erg eenzijdig. De kinderen hebben tekorten aan belangrijke bouwstoffen, vitaminen en mineralen. En dat is duidelijk te zien ook. Ze leken wel twee of drie jaar jonger dan ze in werkelijkheid waren. Ik had erg met hen te doen.

Ook waren er verschillende gevallen van malaria. Dokter Maria vraagt ons daarom malariamedicijnen te kopen, zodat ze de vele gevallen die ze ziet ook kan behandelen.

Monseñor Luis, tot slot wil ik benadrukken dat ons mobiele gezondheidsteam het enige is dat de gemeenschappen langs de rivieren met enige regelmaat bezoekt. De overheid komt alleen in actie als ergens een epidemie uitbreekt. Ze doen in deze regio niet aan gezondheidsonderzoeken of preventie. Zonder ons mobiele gezondheidsteam en de hospitaalboot zou hier helemaal geen reguliere of preventieve gezondheidszorg zijn.

Vraagt u de Nederlandse donateurs alstublieft om hun blijvende steun. We moeten veel kosten maken om medicijnen en voedingssupplementen te kopen, de artsen en de bemanning van de boot te betalen, enzovoorts. Als wij niet meer kunnen varen, is er voor de mensen hier geen enkele vorm van gezondheidszorg. Dank u wel namens alle kinderen, ouders en grootouders.